

[Grete Hækkerup.]

fremgår det, at man har drøftet den fremtidige uddannelse. En helt ny uddannelsesform, tandplejersker, blev foreslået. Det er meningen, at tandplejerskerne skal være et specialuddannet hjælpepersonale, hvishovedopgave skal være at varetage væsentlige dele af det forebyggende arbejde. Jeg synes, at det på det grundlag vil være meget værdifuldt, om vi under udvalgsarbejdet kan få nærmere oplysninger om, hvordan Tandlægeforeningen har tænkt sig en sådan uddannelse udformet, og hvilke muligheder der er for at få den gjort til virkelighed.

Jeg tror, at man samtidig må interessere sig for uddannelsen af de andre led, der er med i billedet, når det drejer sig om pleje af tænderne. Jeg tænker bl. a. på klinik-assistenterne. Jeg har fået oplyst, at et forslag om en ny uddannelsesordning for dem har været behandlet i sundhedsstyrelsen og i indenrigsministeriet og nu er nået til undervisningsministeriet. Jeg tror, det vil være værdifuldt at få lejlighed til i udvalget også at se på hele dette område og at blive gjort bekendt med indholdet af forslaget. Hvis tanken om tandplejersker bliver en realitet, synes jeg i hvert fald, vi må være på vagt over for, at der ikke sker overlappning i uddannelsesformerne.

Der er endnu et led, som jeg synes vi må have lejlighed til at drøfte nærmere; det er tandteknikernes uddannelse og stilling. I 1963 afgav tandteknikerkommissionen, som havde arbejdet siden 1955, sin betænkning, og selv om det ikke var en enstemmig betænkning, synes jeg, at der i den er værdifulde oplysninger om, hvordan den fremtidige uddannelse kan tilrettelægges. Jeg må erkende, at jeg ikke ved, om man allerede er i gang med drøftelser herom, men også det vil jeg meget gerne have oplyst.

Det er mit håb, at en samlet drøftelse af uddannelsesformerne for alle, som er led i arbejdet med behandling af tænderne, vil kunne føre til, at tandplejen her i landet kan blive endnu bedre og mere omfattende, end den allerede er. Det er selvfølgelig godt, at vi kan få tænderne repareret, hvis der er kommet noget i vejen med dem, men jeg synes, det ville være endnu bedre, hvis vi i højere grad kunne forebygge eventuelle skader. Tandlægerne og sygekasserne er netop blevet enige om igen at

iværksætte en stor oplysningskampagne. Det synes jeg er meget glædeligt, og jeg tror også nok, den skal give resultater. Slikkeriet, som er så skadeligt for tænderne, skal nok endnu en gang virkelig få sin sag for, og her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at man kan få en værdifuld støtte i oplysningsarbejdet fra statens husholdningsråd, som tidligere har deltaget i lignende kampagner. Det bedste forebyggende middel anses imidlertid tilsætning af fluor til drikkevandet for at være. Det er anbefalet af Verdenssundhedsorganisationen, og på det tidligere omtalte nytårskursus rejste rektor for tandlægehøjskolen i København, professor P. O. Pedersen, kravet om — her vil jeg gerne anmode om formandens tilladelse til at citere fra Aktuel —

„at danske tandlæger nu 100 pct. går ind for, at danske børn får gavn af den eneste helt sikre forebyggende foranstaltning mod tandcaries, nemlig tilsætning af fluor til drikkevandet. Halvdelen af hullerne i tænderne kunne undgås for 1 kr. pr. år pr. indbygger.“

Jeg synes, at en så stærk og en så manende udtalelse kan vi ikke bare springe over, og jeg henstiller, at også dette spørgsmål bliver meget grundigt drøftet i det udvalg, som jeg går ud fra bliver nedsat.

Forslaget om det nordiske arbejdsmarked for tandlæger er, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, et resultat af drøftelser herom i Nordisk Råd, og det vil jeg tro vi alle kan tiltræde.

Forslaget om under særlige omstændigheder at give udenlandske tandlæger, som ikke omfattes af overenskomsten om nordisk arbejdsmarked, tilladelse til at praktisere i Danmark, finder jeg helt rimeligt. Når danske tandlæger kan rejse til andre lande og udøve deres virksomhed dér, bør der også være en mulighed den anden vej.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de foreslåede ændringer. Disse skulle vel egentlig ikke i sig selv kræve nogen udvalgsbehandling; men foranlediget af de tanker og krav med hensyn til uddannelse og forebyggelse, som siden lovforslagets fremsættelse er fremført på Tandlægeforeningens kursus, ser jeg meget gerne, at vi får en virkelig drøftelse af disse i et udvalg, hvilket jeg håber den højtærede indenrigsminister vil være enig i.